

Begrundelse

Mange hjælpere optjener i dag ikke anciennitet, pension m.v., det virker ikke retfærdigt.

Svar (16/12 02)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Et af formålene med den sociale lovgivning, herunder serviceloven er, at handicappede kan få kompensation, fx i form af en hjælpeordning. Serviceloven er som udgangspunkt ikke tænkt til at skulle regulere arbejdsretlige forhold og indeholder således ikke bestemmelser, der regulerer løn- og ansættelsesforhold for handicaphjælperne, men alene bestemmelser om, hvorledes bl.a. handicappedes behov varetages bedst muligt.

Hjælpeordningen efter servicelovens § 77 er karakteriseret ved det direkte ansættelsesforhold mellem bruger og hjælper, og den mulighed for fleksibel arbejdstilrettelæggelse, der følger heraf.

Det er en betingelse for at få tildelt hjælpeordningen, at brugeren er i stand til at fungere som arbejdsgiver, herunder at forestå lønudbetaling, være ansvarlig for den daglige arbejdstilrettelæggelse m.v. Det er endvidere forudsat, at brugeren i sin egenskab af arbejdsgiver skal være opmærksom på, hvad der gælder for en arbejdsgiver efter Beskæftigelsesministeriets regler, og at brugeren forstår at tage hensyn til hjælperens arbejdsbetingelser.

Det er således op til den enkelte bruger at fastlægge det nærmere indhold i arbejdet, herunder arbejdstid, ferie, løn m.v. i ansættelsesaftalen med den private hjælp. Hjælperne har – i lighed med andre arbejdstagere – derudover en række rettigheder, som er beskrevet i eksempelvis ferielovgivningen, arbejdsmiljølovgivningen og sygedagpengelovgivningen.

Vedrørende lønvilkår fremgår det af Socialministeriets vejledning om sociale tilbud til voksne med handicap, at aflønning af hjælpere bør ske efter de almindelige regler i overenskomst om aflønning af hjemmehjælperne m.v. Herudover er der ikke angivet nærmere anbefalinger for lønvilkår.

Det er således et særkende ved ordningen, at der er mulighed for fleksible løsninger, således at den handicappedes behov varetages bedst muligt.

Da det er den handicappede selv, der er arbejdsgiver, ligger det uden for min og Socialministeriets kompetence at indgå overenskomster. Evt. nærmere regulering af løn- og ansættelsesvilkår vil i givet fald skulle ske ved indgåelse af en overenskomst mellem repræsentanter for brugere og for hjælpere.

Spm. nr. S 988

Til socialministeren (3/12 02) af:

René Skau Björnsson (S):

»Finder ministeren det acceptabelt, at anmodningen i Socialministeriets vejledning om sociale tilbud til voksne med handicap om, at aflønning af hjælpere normalt bør ske efter de almindelige regler i overenskomst om aflønning af hjemmehjælperne m.v., ikke efterlevs i landets kommuner?«

Svar (16/12 02)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Vedrørende udmåling af støtte til brug for den handicappedes aflønning af hjælpere efter servicelovens § 77, har Socialministeriet vejledende udtalt, at dette normalt bør ske efter de almindelige regler i overenskomst om aflønning af hjemmehjælperne m.v., jf. Socialministeriets vejledning om sociale tilbud til voksne med handicap. Teksten er vejledende og alene tænkt som et forslag til, hvilket udgangspunkt kommunen kan anlægge ved udmåling af hjælp.

Der er som nævnt alene tale om en vejledning, men det er min opfattelse, at der med dette udgangspunkt vil der være gode muligheder for at aftale sig frem til nogle fornuftige ordninger, der imødekommer individuelle behov og valgfrihed for den enkelte handicappede, samtidig med at der tilbydes ansættelsesvilkår, der kan medvirke til at tiltrække kvalificeret arbejdskraft.

På den baggrund har jeg netop rettet henvendelse til parterne på området og opfordret til, at man ved udmåling af støtten tager udgangspunkt i den omhandlede vejledning, således at denne unikke ordning i videst mulig udstræk-